

ærede Medlemmer glemme, at foruden den kriminelle Arrest, som jo ganske vist er den ubehageligste, er der ogsaa noget, der hedder civil Arrest, Arrest paa Gods, og det kan i mange Tilfælde være generende nok, og det er sikkert, at denne Arrest paa Gods ogsaa misbruges. Det er ganske rigtigt, at man bør beskytte Borgerne mod utilbørlig kriminel Arrest, men det er da for Resten sikkert, at der der paa den anden Side staar uhyre store Samfundsinteresser. Men naar man gaar til at yde Borgerne en rimelig Beskyttelse mod civil Arrest, altsaa Arrest paa Gods, uden tilstrækkelig Aarsag, saa staar der ikke nogle store Samfundsinteresser paa den anden Side. Der staar private Interesser over for andre private Interesser, og det gælder derfor for Lovgivningen om paa bedste Maade at dele Sol og Vind lige til begge Sider. Det gør man imidlertid ikke i den nuværende Praksis, og de ærede Lovgivere her have heller ikke gjort det i dette Lovforslag. Dette Lovforslag giver en udstrakt Adgang til at gøre Arrest paa Gods ogsaa i de Tilfælde, hvor Fordringshaveren har en ikke forfalden Fordring. I det første Optryk af disse Ændringsforslag havde jeg foreslaaet at lade det gaa ud, men her har jeg ladet det ligge, og jeg skal ikke tage dette Spørgsmaal op. Men det er værd at lægge Mærke til, at man der er paa Færde paa Fordringshavernes Side, men ikke nær saa meget paa Skyldnerens Side. Altsaa, nu gaar mit Forslag ud paa, at det, som egentlig er Lovens Regel, men som tilsidesættes af Retsbrugen, virkelig skal gennemføres. Formaalet med at gøre Arrest paa Gods er, at man vil forhindre Skyldneren fra at forstikke eller raade over sit Gods eller paa anden Maade gøre videre Forfølgning umulig. Men i Praksis anvendes Arrestinstituttet saaledes, at naar man har en forfalden Fordring paa en Person, kan man, naar han stiller Sikkerhed osv., gøre Arrest uden Hensyn til, om der er nogen som helst Grund til at tro, at den, man gør Arrest hos, vil løbe bort eller fjerne sit Gods. Det kan være en Mand, der ejer en fast Ejendom, som han ikke kan løbe væk med, men alligevel kan man gøre Arrest hos ham. I Virkeligheden anvendes altsaa Arrestinstituttet langt ud over det Omraade, hvor det er begrundet i berettigede Hensyn. Og det er ganske naturligt, thi det er en overmaade bekvemt Maade at begynde en Retsfølgning paa. Man kører ud til Mandens Gaard, træffer ham hjemme, han har ingen Sagfører,

altsaa Fordringshaverens Sagfører staar over for Skyldneren selv, og saa kan han i de fleste Tilfælde faa et rimeligt, undertiden ogsaa et urimeligt godt Forlig med ham. Det er ikke min Mening at sige, at det skulde være Flertallet af Sagførerne eller grumme mange af dem, som udnytte den fri Adgang til Misbrug, som den nuværende Lovgivning giver dem med Hensyn til Arrestinstituttet. Men, mine Herrer, naar der altsaa gives Adgang til Misbrug, vil der altid være en eller anden Synder, som vil udnytte denne. Det er i hvert Fald en Opgave lige saa vel her som paa det kriminelle Omraade at holde saadanne Misbrug inden for rimelige Grænser.

Naar det altsaa her hedder i Betænkningen til § 595, at der kan gøres Arrest paa Gods for et Krav, der lyder paa Penge eller Penges Værd, naar „enten Fordringen er forfalden, eller der er Grund til at befrygte, at Skyldneren ellers ved at bortflytte eller forstikke sit Gods eller paa anden Maade vilde umuliggøre eller dog væsentlig vanskeliggøre Adgangen til i sin Tid at opnaa Dom og gøre Eksekution“, saa betyder dette, at man ved den kommende Lov vil legalisere det Misbrug, som nu finder Sted, nemlig at man gør Arrest, uden at der er nogen som helst Grund til at befrygte, at Skyldneren vil forstikke Godset. Det siges udtrykkelig i Lovforslaget, at naar Fordringen er forfalden, behøver der ikke at være Grund til at befrygte, at Skyldneren skal gøre noget for at forstikke Godset eller deslige; for enhver forfalden Fordring kan der gøres Arrest. Dette er ganske meningsløst; det er ganske at gaa bort fra Arrestinstituttets Mening: Arrestens Virkning er, at Skyldneren derefter ikke kan pantsætte sit Gods med Virkning, men selv om der ikke er nogen som helst Fare for, at han vil pantsætte det, kan man alligevel gøre Arrest. Har man Pant i en Ejendom, kan man gøre Arrest, uagtet denne Mand ikke kan disponere over sin Ejendom til Skade for Panthaveren. Med andre Ord, Arrestinstituttet har nu en Udstrækning, som aldeles ikke er begrundet i Forholdets Natur, og som kan udnyttes paa uforsvarlig Maade til Skade for Skyldneren.

Det skulle vi virkelig sætte en Pind for, og det er det, jeg vil gøre derved, at jeg foreslaar, at „enten — eller“ skal udgaa. Det vil sige, at jeg betinger Arresten af, at der er Grund til at befrygte, at Skyldneren ellers ved at bortflytte eller forstikke sit Gods eller paa anden Maade